

sale Franklinstatue, som *Carl Smith* lige har fuldført. Han har, som han selv siger, valgt det genialeste Øjeblik i Franklins Liv. Med løftet Haand iagttager han Uvejret, der drager op; den ene Haand hviler paa Dragen; hele Stillingen udtrykker stor Spænding og Energi; Øjeblikket er der, Stormen bryder løs, hans Kappe blæser til Side, Haaret flager vildt. Den danner en morsom Modsætning til de andre pyntelige Franklinstatuer, der fremstiller ham som ældre, stiv Diplomat med Kalvekryds o s. v. Den er bestilt i Gips til „The Electric Hall“ og vil formodentlig blive støbt i Bronze til en af de offentlige Parker senere hen.

A—a.

Amalia Lindegren.

Natten mellem anden og tredje Juledag døde i en Alder af 77 Aar Genre- og Portrætmalerinden Amalia Lindegren i Stockholm, hvor hun var født, og hvor hun havde tilbragt det meste af sit Liv.

Allerede i sin tidlige Ungdom udførte hun uden Vejledning Portrætter, tegnede med Blyant og Sortkridt, og gjorde det saa godt, at hun ernærede sig ved de talrige Bestillinger, man gjorde hos hende. Lidt efter lidt gik hun over til at male i Olie; og Aaret 1842 blev et Mærkeaar paa hendes Kunstnerbane, idet tre oliemalede Portrætter fra hendes Haand blev udstillede paa Kunstakademiet.

Professor Qvarnström, som fra nu af fattede en levende Interesse for hende, satte igennem, at hun tilligemed to andre kunstnerisk begavede Kvinder (den ene var Billedhugger og Medaillegravør Lea Ahlborn) fik Lov til at nyde Undervisning ved Kunstakademiet sammen med de ellers udelukkende privilegerede mandlige Elever, som heller ikke afholdt sig fra spottende Bemærkninger om denne Kvindernes Indtrængen paa deres Omraade.

Herved blev Amalia Lindegren en Banebryderske for de kvindelige Kunstnere i sit Fag, og hun blev det endnu mere, da det kort efter lykkedes hende at opnaa Rejsestipendier.